

Szakállszárító.

Irja: Juhász Gyula.

Aforizmák.

Akinek nem inge, ne vegye magára.
De vannak emberek, akiknek minden-
áron tng kell.

Minden méltóságtól megfoszthatna',
de emberi méltóságomtól nem.

Bocsássatok meg ellenségeiteknek —
mondotta az Istenember. A kurzus-
ember ellenben azt mondja: kérj bo-
csánatot ellenségeidtől!

Némely ostobák különös üldözési
mániában szenvednek. Azt gondolják,
hogy amit a bölcsek az ostobaságról
beszélnek, az mind őrájuk vonatkozik.

Akik a forradalomban a legsunyibb
módon lapultak, azok kiabálnak leg-
bátrabban az elle forradalomban.

Még mindig nagyon sokan vannak,
akiknél az ember az urnál kezdődik.

Igen sok mai ember kereszénysége
csak szenteltvízes pogányság csupán.

Az őseim juhászok lehettek. A nagy-
apám már asztalos volt: Közeledett az
írásztalhoz, amelynél én dolgozom.

Az édesapám távirász volt. Én is
az vagyok. Je'eket küldök a világba.
Kér, hogy kevesen fogják föl őket.

Egy kegyelmes ur emlékkönyvébe:
Könnyebb történelmet csinálni, mint
történelmet írni.

A stilus az ember — mondotta Bu-
fon. A stilusa után ítélve nagyon sok
majom ír ezen a földön.

Légy szerény! — mondja a katáng-
kóró az ibolyának.

A farkas és bárány meséjét korunk
ugy modernizálta, hogy a farkas bá-
ránybőrbe bujt.

A vértanuk vetését a hübéruak
aratják.

Pilátus azért mossa kezét, mert nem
tisztá a lelkiismerete.

A kutya megugatja a holdat, de a
hold — csodálatos — sohasem vála-
szol erre.

A korhadt fakeresztek alatt éppen
olyan pihenés esik, mint a márvány-
obeliszkek alatt.

Az egyik magyar lekszikonban öl-
vasom: Arany középut, lásd Arany
középszerűség. Ez a lekszikon, ugy-
látszik, az egységes pártra gondolt.

A kegyelmes urak is lehetnek ke-
gyetlenek.

— Ezt az embert hazámra nézve
vélték egyénnek ismerem — mondotta
az ország színe előtt egy hazafi arról
az emberről, akit ma ez az ország
ünnepe, mint arany embert és örök
magyart.

Petőfi Sándorról valami Zertffy is irt
lesújtó birdlatot. Így Zertffy is bele-
került a magyar irodalomba.

Nincs szomorubb látvány, mint mi-
kor a paraszt feudálispartí.

Ha a csalánba lélt a mennykő, akkor
a csalán nagyvási mániában szenved.

A nagy forradalom olyan volt, mint
a nagy Brutus: a saját fiait is ki-
végezte.

Az ellenforradalmárok nagy része a
forradalomból él.

Aki a demokráciától fél, az a jövőtől
fél.

A nap még egyetlen éjszaka után
sem felejtett el fölkelni és világítani.

Kazinczy Ferenc börtönében indította
meg az irodalom szabadsgharcát.

A háboruban hallgatnak a műsák.
Annál hangosabbak a hadseregszállítók.

Cambronne káromkodása éppen úgy
belekerült a francia történelembe, mint
Jeanne d'Arc fohászokodása.

Minden vád ellen lehet védekezni,
csak az önvád ellen nem.

A tudósok az egész középkoron át
hidba keresték az örök élet titkát. A
művészek már régen megtalálták.

A miniszterelnök és Bud miniszter Genfbe utaztak.

A genfi tárgyalásokon döntenek a szorzószám leszállításáról,
a tisztviselők fizetésrendezéséről és a valutareformról.

Budapest, május 30. Bethlen István
gróf miniszterelnök ma reggel 7 óra
20 perckor a Keleti-pályaudvarról
Genfbe utazott a Népszövetség pénz-
ügyi bizottságának ülésére. A mi-
niszterelnök kíséretében utaztak Genfbe
Bud János pénzügyminiszter, Szabóky
Alajos államtitkár és Khuen-Hédervary
követségi tanácsos. A Népszövetség
pénzügyi bizottságának ülése több fon-
tos magyar gazdasági kérdést tárgyal.
A miniszterelnök Smith főbiztossal kö-
zös jelentést terjeszt a pénzügyminiszter
elő a kormány pénzügyi programjáról,
amelyet a bizottság tagjai megvitálnak.
A bizottsági döntéstől függ a köztiszt-
viselők fizetésrendezés, a szorzószám
leszállítása és a valutareform. A bizot-
ság döntésének jelentőségét hang-
súlyozza az a nyilatkozat is, amelyet
az elutazó miniszterek tettek elutazásuk
előtt.

Bethlen István gróf miniszterelnök
ezeket mondta:

— Előreláthatólag június közepéig
kell Genfben maradnunk, mert június
4-én kezdődik a nemzetek szövetsége

pénzügyi bizottságának ülése, amelyen
nagyfontosságú magyar gazdasági kér-
désekről lesz szó. A bizottsági ülést
tanácsülés követi. Remélem, hogy
tanácskozásaim eredménnyel fognak
végződni.

Bud János pénzügyminiszter így nyi-
latkozott:

— Genfi tanácskozásainkon a köl-
ségvetés és az ezzel kapcsolatos gar-
dasági kérdések sorsa dől el.

A politikai életben a miniszterelnök
hazaérkezése előtt döntő fordulat nem
várható. Illetékes helyen ugyanis kö-
zölték, hogy sem az országos, sem a
fővárosi politikában nem lesz döntés a
miniszterelnök hazaérkezése előtt. A
nemzetgyűlésen folytatják a választó-
jogi törvényjavaslat vitáját, amit Ra-
kosszy Iván belügyminiszter képvisel.
A fővárosnál pedig a főpolgármesteri
szék beöltötte úgy is csak az első köz-
gyűlés összehívása után lesz aktuális,
már pedig az új törvényhatósági bi-
zottság első ülését csak június köz-
pére hívják össze.

A szegedi munkásság újabb erélyes akciót indított az építkezések megindítása ügyében.

A Délmagyarország már nem egy-
szer foglalkozott hasábjain talán a leg-
szomorubb aktuális kérdéssel: az egyre
szomorubb és aggasztóbb munkanélkü-
liség kérdésével. Beszámoltunk legutóbb
arról, hogy ma a sok ezere rugó mun-
kanélküliek száma sokkal magasabb,
mint volt a legkeményebb télben. Ezen
az egyre aggasztóbb nyomoron csak
intézményesen, csak kormányintézked-
ésekkel lehet segíteni, de a nyomor-
gók sorsát momentán enyhíteni tudná
a város haltsága is.

Legutóbb az iparistület foglalkozott
sz építkezés megindításával és a köz-
gyűlésen memorandumot fogadtak el.
Ezt a memorandumot a kamara úján
terjesztették be a város tanácsához és
kérték a tanácsot, hogy az iparosság
érdekében is kezdjen meg nagyobb
építkezést. A tanács erre a bead-
ványra még nem válaszolt.

Most azután a Délmagyarország
munkatársának értesítése szerint a
szegedi szociáldemokrata párt, illetve
a szakszervezeti bizottság újabb eré-
lyes akciót kezdett az építkezések meg-
indítása tárgyában.

A kényszeregyezés reformjáról.

Irta: dr. Kertész Béla.

A csődnkívüli kényszeregyezési el-
járás intézménye háborús gyermekként
költyözött jogéletünkbe és ez sok min-
den fogyatékoságára elfogadható ment-
séget jelent. A háborús moratóriummal
függött össze és tulajdonképeni célja
az volt, hogy az önhibáján kívül fi-
zetési nehézségekbe került adósság egyes
hitelezők ne kergethesék csődbe, mely
csődeljárás a jelenlegi formában az
adós teljes erkölcsi és anyagi tönkre-
létele mellett a hitelezők érdekét sem
szolgálja. Ez az intézmény nagyszűren
bevélt, amíg csak szörvényszerű fordult
elő, — hitelező és adós egyformán ma-
gasztalták, amíg elenyésző csekély szá-
ban adótlak ily esetek, de nyomban
felmondta a szolgálatot, mihelyt tömeg-
jelenséggé vált. Kielégítő szabályozása
éppen ezért válik nagyfontosságú gar-
dasági kérdéssé, mert tömeges esetei
hiteléletünk súlyos megrázkódásával
járnak.

Jól tudjuk, hogy a kényszeregyezési
esetek csak tünetei a sokkal mélyebben
fekvő nagy gazdasági válságnak és kö-

zépkori gyógykezeléshez hasonló eljárás
volna, ha a betegség gyökerei helyett a
tünetek gyógykezelésével foglalkoznánk.
Tüneti gyógykezelés volna, ha a kén-
szeregyezési eljárás szabályozását he-
lyeznők elébe annak, hogy a gazdasági
válság igazi okait kutassuk ki. Azonban
a kényszeregyezési eljárás mai elhibá-
zott formájában kétségteletlenül maga is
hozzájárul ahhoz, hogy a gazdasági
válságot és az ezzel járó hitelválságot
kimélyítse, ezért kereskedelmi körök
ennek reformját programjukba vetik.

Sem a hitelezői, sem az adósi szem-
pont nem vezethet bennünket akkor,
amikor a kényszeregyezési eljárást mai
alakjában közzgazdaságilag károsnak
tartjuk és reformját sürgetjük. Egyedül
a tisztá kereskedőetika az, amely irán-
nyító fátyla lehet az intézmény újabb
és helyesebb szabályozásánál. A cső-
dnkívüli kényszeregyezési eljárás sze-
renciés alapfogalata ma is megtámad-
hatatlanul áll. Meghímelni az adóssá-
g költségs és becsületlen csődeljárás-
ról és azáltal használni a hitelezőnek

is, aki az adósságnak csődköltségeivel nem
csökkentett vagyonából kaphat gyorsabb
kielejtést, — mindenki által helyesnek
tartott alapelv. Ennek az elvnek kedvé-
ért helyesnek tartjuk, hogy az adós el-
vezhesse a kényszeregyezési eljárás
előnyeit, a kérelmének előterjesztésétől
kezdve menektőljön a zaklató végrehaj-
tásoktól, folytathassa akadálytalanul üz-
letét a vagyonteljesítő többnyire já-
akaratú felügyelte mellett és többségi
hitelezői majorizálhassák az okvetellen-
kedő kisebb hitelezőket. Azonban mi-
ként Pascal mondja, a megszokottság
a dolgokat lényegüktől fosztja meg, —
azt, — a tömeges kényszeregyezési ere-
tek is szemünk elől tévesztik a lényegét
— azt, hogy a fizetésképtelenség bejelen-
tése a kereskedői elika parancsszava
szerint a kereskedő életében a legvég-
zetesebb horderejű lépés kell hogy le-
gyen, amelyre csak valószínűsleges végső
szükségben, el nem hárítható kényszer-
ítő körülmények nyomása alatt és az
összes segélyforrások kimerítése után
szabad a kereskedőnek magát elhárí-
rozni. Legkevésbé lehet ez az eljárás
hasznatható, vagy bármily anyagi előnyt
juttató.

A kereskedő-társadalomra, elsősorban
az ezt tömörítő kereskedelmi érdekkép-
viselőkre vár az a jelenlős feladat,
hogy egy oly társadalmi közvéleményt
alakítsanak ki, amely egyrésztől mellá-
nyos megértést tanúsít az önhibáján
kívül elháríthatatlan anyagi válságba ju-
tott kereskedővel szemben, másrészt tár-
sadalmi megtorlást alkalmaz minden
olyan kereskedővel szemben, aki akár
könnyelműségből jelent fizetésképtelen-
séget anélkül, hogy előzőleg minden
rendelkezésére álló anyagi erőforrást
kimerítette volna, akár csalárd üzlet-
vitellel, vagy anyagi haszonra irányuló
szándékkal a kereskedő-társadalom el-
nézésére magát érdemtelenné tette. A
kényszeregyezkedő kereskedő irányában
ily közfelfogás kialakítása volna az első
és legfontosabb reform: a kényszer-
egyezségi eljárás erkölcsi reformja.

Szükség van azonban e mellett más-
irányú szabályozásra is. A kormány a
minden oldalról megnyilvánult sürgető
kívánságra kibocsátotta újabb rendelet-
tét, amelynek legfontosabb része, hogy
egy minimális (40 százalékos) egyezési
hányszor állapított meg, amelyen alul
egyezségi ajánlatot csak kivételes eset-
ben lehet előterjeszteni. Sokan voltak,
akik ellenzték a minimális kvóta meg-
állapítását és ezeknek aggodalma be is
teljesedett. Miként a nem éppen dicső-
séges multu árvízsgátló-bizottságok ár-
megállapításából emlékezünk, az egy-
kori maximális árak a gazdasági élet-
ben azonnal minimális árakká váltak,
amelyen alul áru kapható nem volt, —
itt a kényszeregyezési gyakorlatban
ennek megfordítottja jelentkezett: a
rendelettel megállapított minimális
kvóta egyuttal maximálissá is vált,
amelyen felül egyezési ajánlatot adóssok
csak a legtrikább esetben terjesztenek
elő. Ez a kormányintézkedés tehát, saj-
nos, nem jelentett orvoslást. Oly szá-
bályozásra van szükség, amely bizto-
sítja a hitelezőket, hogy a kényszer-
egyezségi eljárás kedvezményét érde-
metlen adós ne vehesse igénybe, hogy
rosszhiszemű üzletvezetés, áruelejtés,
könnyelmű gazdálkodás, a hitelezők
megkárosítására irányuló szándék ne
tarthatson számot a kényszeregyezési
eljárásnak csak a jóhiszemű adóssal meg-
illető előnyei. A bírói kényszeregyez-
ési eljárást tehát meg kell hogy
előzze egy oly eljárás, amelynek során
kereskedői szaktérfiakból, főként szak-
mabeli kereskedőkből álló bizottság
vizsgálja felül a fizetésképtelenséget
jelentett kereskedő egész üzletvitelét,
gazdálkodását, anyagi helyzetét és ítélje
meg, vajjon tényleg nem kínálkozott-e
szorult helyzetéből a kereskedő szá-
mára más kiút. Ezt a pártatlan, a helyi
és szakmabeli viszonyokkal ismerős
kereskedőkből álló bizottságot egy a
kereskedelmi és iparkamara kebelén
belül létesített állandó zsűri küldené
ki, amelynek szervezete és tevé-
lete hasonló lenne a tisztességtelen
részény-
ről szóló törvényben és végrehajlási
utasításban, ugyancsak a kereskedelmi
kamarán belül szervezeti zsűriével. A
megjelölt vizsgálat után ez a zsűri
tenne javaslatot a törvényszéknek a
kényszeregyezési eljárás megindítása,
vagy az erre irányuló kérelem elutasí-
tása iránt. A zsűri véleménye e ösegi-